

Uspeh zdravljenja

zavisi v prvi vrsti od tega, da poznamo pravi vzrok bolezni, saj nas še narava sa-

ma s tem, da občutimo bolečine, hoče opozoriti, kje je zdravje v nevarnosti. Za revmatične, prehlad, za masazo, trganje v členkih, bolečine v križu, obrazu in vsem telesu imajte pri hiši pravi Fellerjev Elsafluid, ki se uporablja že nad 35 let. Fellerjev Elsafluid se dobi v apotekah in tozadevnih trgovinah po 6,

9 in 20 Din. Po pošli najmanj 1 paket (9 polkusnih ali 6 dvojnih ali 2 veliki specialni steklenici) 58 Din, trije taki paketi samo 139 Din pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341. (Savska banovina.)

Odobreno od Minist. soc. pol. i nar. zdr. Sp. br. 509 od 24. III. 1932

gočen pogled na nedostopne in čisto zapuščene pokrajine. Fotografski posnetki letalcev, ki so krožili nad Andii, so pokazali, da gre za utrdbе, ki so bile doslej neznane. Letalci so ponovili polete, da so dognali dolžino in kakovost teh utrdb. Začeli so zasledovati zid od začetka. Zid gre od morske obali v hribovje, prereže več rek in sledi nekaj časa reki Santa. V zidovju samem so posebno močne utrdbе in stolpi, kakor jih poseda kitajski zid. V celem so našli 14 trdnjav, ki so zgrajene na manjših gričih. V višini 3000 m so zgubili letalski raziskovalci sled zidu. Spustili so se na tla in so našli že razpadlo zidovje, ki je moralo biti 6—7 m visoko, 4—5 m pa debelo.

V južnoameriški državi Peru je vzbudila najdba veliko začudenje. V nobeni kulturni zgodovini ni zabeležen ta zid. Osvojitelj Peruja — Španec Pizaro — nikjer ne omenja, da bi bil zadel pri prvem in poznejšem prodiranju v notrajnost dežele na med seboj zvezane in dolge utrdbе. Španski osvojitelji teh pokrajin so le občudovali od Inkov zgrajene ceste po višinah, po katerih se je lahko hitro kretalo vojaštvo. Zakaj da jih ni zadel v oči zid, je nerazumljivo. Ob času zasedbe Peruja po Špancih je bil ta zid še gotovo nedotaknjen.

Znanstveniki so danes mnenja, da so pozidali peruanski zid Chimi, predno so se polastili njihovega kraljestva Inki. Chimi, ki so bili prvotni prebivalci Peruja, so bili izborni stavbeniki, ki so znali graditi stopničaste piramide ter poslopja, kakor so današnje največje trgovske palače. V letih 1000 do 1300 po Kr. so se morali braniti proti Inkom, ki so prodirali s hribov in so hoteli podjarmiti kraljestvo Chimov. V omenjeni dobi neprestanih bojov je moral biti zgrajen peruanski zid. Slednjič se je posrečilo Inkom, da so zaprli Chimom vodo in radi tega je prišlo do predaže na milost in nemilost.

Raznoterosti.

Močna ženska volja. V Valenciji na Španskem živi žena Margareta Algarrobo, ki se je rodila brez rok. Posrečilo se ji je, da je tako izvežbala svoje prste na nogah, da more pisati tako lepo, kakor katero drugo dekle z rokami. Istotako se je s prsti na nogah naučila plesti in veziti. Celo počese se z glavnikom in umiva se z nogami. Njene noge so postale z neprestanimi vajami tako gibčne, da ji v vseh slučajih služijo, kakor drugim roke. Ko je bila revica stara sedem let, je že mogla s svojimi nogami držati žlico, in jo nositi v usta. Njeni starši so se prav malo brigali za njen napredek in jim ni bilo mar, kako se bo sirota pretolkla skozi to bedno življenje. Sama se je z železno voljo vadila in je vztrajala. Strašne so morale biti njene

muke, vendar je končno dosegla uspehe. Njena »možna« (pri drugih ročn) dela so bila v raznih španskih mestih razstavljena in ljudje skoro verjeti niso mogli, da je to vezanje narejeno z nogami. Nesrečnica je celo poročena in ima 10 let starega sina. Sama tudi šiva obleke za moža in sina.

20 let brez spanja. Nekdanji policijski uradnik Wire v Hackestownu na Irskem ni baje celih 20 let zaspal niti za trenutek. Njegova nenavadna bolezen se je pojavila ob priliki, ko je treščilo vanj. Takrat je tudi popolnoma oglušel, a tega so ga ozdravili. Nespečnosti pa ga niso mogli rešiti. Cele noči je romal po mestu in okolici, podnevi je malo legel, da si odpočije, a ni pri tem nikoli zaprl oči. Neka železniška družba ga je sprejela za nočnega čuvaja in mnogo let je opravljal to službo. Najbolj čudno je to, da Wireju nespečnost, kakor je vse kazalo, ni šla na živce. Počutil se je vedno dobro. Zgodilo se je, da je težko obolel in tudi med boleznijo ni nikoli zatislil očesa. Bolezen se je končala s smrtjo, toda po vsej priliki ni bila v nobeni zvezi z njegovo prvo čudno boleznijo.

Dežela zmešnjav. Ta dežela je Palestina, zlasti kar se tiče koledarjev, kjer jih je pet in vseh pet je v veljavi. Najbolj je razširjen seveda gregorijanski koledar in se po njem ravna rimokatoliki, vlada, evropski kolonisti in konzulati, banke in inozemske šolske uprave. — Za tem je zelo razširjen julijanski koledar, katerega se oklepajo grško-pravoslavni verniki. — Kopti, posebna verska ločina, se na noben način ne loči od svojega koledarja. — Potem pride še muslimanski in židovski koledar.

Po zaključku lista došle vesti in novice.

Lov za roparjem v Ljubljani. V Ljubljani v Krakovem si je privoščil v nedeljo zvečer mlad ropar kar dva napada na ženske. Najprej je iztrgal gospej Ivani Jereb iz rok torbico, v kateri pa je bil samo rožni venec. Kot druge se je lotil kuharice Elizabete Bukšič, ki pa je imela v torbici 500 Din in je po ropu kričala na pomoč. Napadalcu je podstavil šofer nogo, da je padel in se mu je pri padcu izmuznila iz rok torbica. Bežal je še naprej, pa so ga le ljudje ustavili in predali stražniku. Prijeti je držal v rokah odprt nož, da bi se branil zasledovalcev. Gre za 24letnega delavca Albina Prelogar iz Most.

Cerkvena roparja pod ključem. Poročali že smo, kako so izpraznili vlomilci nabiralniške v cerkvi pri Devici Mariji na Polju pri Ljubljani, se lotili celo tabernaklja, kjer jim pa vlom ni uspel. Orožniki so že prišli tolovaja, ki imata na vesti še druge vlomilske in tatinske grehe.

Drzen vlom v Ljubljani. Dva mlada vlomilca sta se skrila dne 14. t. m. v klet hiše, v

kateri ima gospa Ivanka Šmalc trgovino na Marijinem trgu v Ljubljani. Vzela sta iz blagajne 7146 Din in zopet čakala v kleti ugodnega trenutka za pobeg. Gospa se je pa med tem vrnila nazaj v trgovino, zapazila vlom in tatvino, obvestila stražnika in po daljšem iskanju so našli tička v kleti in ju odpeljali na stražnico.

Zaklal ga je. V Stični na Kranjskem so popivali fantje v Podivnančni gorici. Med pivci sta bila tudi Rudolf Kuhl, mesarski pomočnik in posestniški sin, ter zidar Avgust Zlajpah. Ko sta se vračala na večer skupno proti domu, je potegnil Zlajpah nož in ga porinil tovarišu v srce, da se je zgrudil in izdihnil med vzklikom: »Pomagajte! Draški (tako pravijo Zlajpahu po domače) me je zaklal radi babla

Prostovoljno v smrt. Iz samomorilnega namena se je pognal v Velenju v ribnik in utočil 46letni železniški delavec Franc Pušnik. Nesrečna žrtev obupa zapušča tri nedorasla otroke.

Prijet tihotapec. Mariborski policiji je pader v roke 28letni viničar Konrad Zorčič iz Morja pri Framu, ki je bil dalje časa eden največjih in najbolj premetenih tihotapcev ob severni meji.

Kmetijsko zborovanje v Razboru pri Slovenjgradcu, ki je bilo prav dobro obiskano, je priredil v nedeljo dne 13. t. m. tukajšnji kmetijski referent iz Slovenjgradca. Le-ta je predaval o pridelovanju krme, o krmiljenju živine z ozirom na letošnji nezadostni pridelek krme in z ozirom na sušo, o travništvu in živinoreji. Ob koncu živahnega razgovora je g. župan Knez prosil, da se izposluje, da se vsake spomladi priredi v Slovenjgradcu potrebni plemenski sejem za mlado živino.

Kmetijska predavanja v slovenjgraškem okraju. Vse kmetijske organizacije, občine in uradi se opozarjajo, da vrši po potrebi in po možnosti sreski kmetijski referent vsako nedeljo ali tudi ob drugem dnevu zadevna gospodarska predavanja. Gospodarsko zavedne organizacije in občine naj se radi razporeditve časa obrnejo glede predavanj čimprej na naslov kmetijskega referenta v Slovenjgradcu, v gospodarskih manj zavednih, a kmetijske vzpodbude tem bolj potrebnih okoliših pa se bo določil čas in snov predavanj po lastni preudarnosti kmetijskega referenta. Posameznike, ki so mnenja, da je doseči gospodarski napredek in uveljavljanje gospodarskih in socialnih želja ljudstva le potem predavanj, pa

SKRIVALNICA.

Kje je četrti igravec?

se opozarja, da smo v mnogih naprednih občinah prešli že iz »dobe predavanja«, da se da gospodarski uspehi, povzdiga kmetijstva in zboljšanje gospodarskih razmer doseči predvsem le na podlagi združne vzajemnosti, vzornih gospodarskih naprav, poročevalske službe in podrobnega stvarnega strokovnega dela od človeka do človeka, od kmetije do kmetije, koje delo ne more v celoti vsled pomanjkanja časa in obsežnosti delokroga izvršiti kmetijski referent osebno, katerega izvrše v podrobnosti lažje in popolnejše zato določeni organi kmetijskih organizacij po navodilih kmetijskega referenta.

Pobrežje pri Mariboru. Naj se enkrat tudi Pobrežani oglasimo v našem priljubljenem »Slov. Gospodarju«, ki je pri nas precej razširjen. — Opozorili bi danes vaščane, da kupujejo radi nedeljskega »Slovenca«, ki jim ga prinese raznašalec že v jutranjih urah vsako nedeljo na dom. Za samo 2 dinarja mnogo izvrstnega branja! Čitajmo in širimo katoliško časopisje! — V »Večerniku« od 31. oktobra se je nekdo prav po nepotrebnem obregnil na Pobrežane in prav posebno še na pobrežke fante. Resni ljudje se takemu pisanju smeji. Tistim pa, ki bi nas radi zmerjali z »nemškutarji«, povemo: Mi smo vsikdar bili in ostanemo: zavedni in verni Slovenci!

Majšperg. Naši zvonovi so zapeli slovo mladi ženi, ki je veliko prerano zapustila svojega moža in še ne leto staro hčerko Dragico. To je bila Marica Peršuhova, žena kovaškega mojstra v Račah. Rajnica si je zaželela v trgovat k svojim staršem, Furmanovim v Lešju. Tako sta se dne 2. oktobra z možem še popolnoma zdrava odpeljala na kratek dopust na njen dom. Ni mogla trgati sladkega grozdja, marveč je legla nenadoma v bolniško posteljo, iz katere se je po štiritedenski mučni bolezni preselila tja gor v Gospodov vinograd. Kako je bila rajnica priljubljena v Majšpergu in na njenem novem domu v Račah, je pokazal njen pogreb, katerega so se v obilnem številu udeležili Račani in Majšperčani. Hvala vsem, zlasti č. duhovščini, gasilnemu društvu, cerkvenemu pevskemu zboru in številnim donatalcem krasnih vencev in cvetja. Za vse bo prosila Marica povračila pri ljubem Bogu. Draga Marica, počivaj v miru, preostalim pa naše sožalje!

Tekačevo tik Rogaske Slatine. Preminula je tukaj dne 1. t. m. po dolgi ter mučni bolezni Mica Turnšek, rojena Krumpak. Starša je bila šele komaj 35 let ter 3 leta poročena. 15 let je služila v Rogaske Slatini kot točalka pri daleč po svetu znanem zdravilnem vrelcu »Styria«. V svoji službi je bila svetel vzor vsem dekletom. Stregla je premnogim odličnim gostom. Vsi imajo v najboljšem spominu »Mico« od »Styrije«. Spoštovali so jo in radi imeli zavoljo njene poštenosti. Nikdar ni zavoljo službe trpela nje krščanska dolžnost. Kako je bila med domačim ljudstvom priljubljena, je pokazal njen pogreb. Veliko ljudstva se je udeležilo njene zadnje poti na dvor miru k sv. Trojici. Mir rajni, preostalim naše sožalje!

Mala Nedelja. »Ko homo spravili poljske pridelke, tedaj pojdem v Rakovski vrh.« Pa ni šla v Rakovski vrh, ampak zanesli smo dne 11. t. m. na domače pokopališče vdovo Marijo Pintarič, rojeno Ostrž, tetico g. župnika Fr. Ostrž. 78 let ji je bilo, vendar ni poznala požitka. Sključena in utrujena je delala skoro do smrti kakor pridna čebelica. Drobnost je bilo njeno delo, a storila je mnogo. Težko jo bo-

mo pogrešali v župnišču. »Moli in delaj« je bilo njeno življensko pravilo. Kadarkoli je utegnila, pohitela je v domačo kapelico in tam častila in molila božje Srce. Zato pa je bila tudi njena smrt tako lepa. Kakor otrok je zasnela in njen obraz je dobil izraz, kakor da že gleda Boga. Klicali smo jo za mater, naziv, ki ga je v resnici zaslužila. In zato je bil tudi njen pogreb — pogreb dobre, krščanske matere. Šest duhovnikov jo je spremljalo na njeni zadnji poti. Dobra mamica, počivaj sladko na božjem Srcu in ne pozabi na nas, ki še tavamo v tej dolini solz! Na svidenje nad zvezdami!

Fr. Wernig:

Jesen v Mislinjski dolini.

»Le tam je sreča, kjer biti ne moreš«, veli značilen francoski pregovor, pregovor, ki se izvrstno prilaga tudi čustveni, globoki, slovanski duši. »Le tam je sreča —: topla tolažba vsem onim, ki iščejo in najdejo srečo v mislih na prošlost in v spominih na naše dobre prijatelje in znanke, ki jih ni več, ali katere je usoda odtujila nam. Le tam je sreča ...

Plaho, medlo solnce, ki se od časa do časa prerije skozi gosto, vlažno gmoto megla, ki leže težko nad Mislinjsko dolino, nam še zadnjikrat odkriva čare umirajočega, prelestnega zelenja. Spokojno molče temni gozdovi smrek in pestro, živo rude dobrane v dolini. Glasneje šumi in žubori planinska Mislinja, kakor se tudi glasneje in čisteje ob umirajoči jeseni oglašajo v nas slike in podobe iz prošlosti. Vse slike, slike iz onega gospodarskega procvita, ki je oblagodarnil dolino nekoč z največjim blagostanjem, z veseljem, smehom in rajanjem; slike iz mladostnega podviga doline ob dozdevno brezskrajnem razmahu lesne industrije in trgovine slike naših dragih prijateljev in zancev, katerih ni več, ki spe sedaj tiho in spokojno pod zadnjim cvetjem belih krizantem in aster večno spanje; slike onih prijateljev in zancev, ki so nam umrli le v srcu, ki pa se vesele srečnejši in radostnejši v toplejši, solnčnejši jeseni naših slovenskih in dolenskih gor ...

Glasno in ubrano udarjanje ter veselo, šegavo vzklikanje teric in objestno fantovsko ukanje iz bližnje vasi nas na naši poti po dolini opozori, da prihaja za nami, ki smo obteženi s spomini in jesensko otožnostjo, mlajši rod, ki gleda v bodočnost še brezskrbno, v polnem upanju in pričakovanju.

Selitve v živalstvu.

V naravi opazujemo neprestano gibanje ter premikanje. Kobilice romajo v one pokrajine, kjer naletijo na ugodno prehrano, ptiči letijo iz enega dela sveta v drugega, ribe skačejo na selitvenih pohodih preko ogromnih vodopadov, jegulje potujejo okrog celega sveta, severni jeleni se podijo po severnih pustinja, orjaških želv se zbere na milijone v Mehikanskem zalivu, da ležejo tamkaj jajca. Te živalske selitve povzročata navada ter nagon, vremen-

ski vplivi, pomanjkanje prehrane ali poplave.

Prerijski volk, ki je malodane popolnoma iztrebljen, je bil pred 100 leti v Ameriki in Rusiji dokaj pogostna zverjad. Kjer se še nahaja, preganja posamič ali v družbi dveh svoj plen po več 100 km na dolgo.

Gladen volk sledi lovcu, ki je ustrelil komad divjačine, po cele dneve. Še leta 1879 so opazovali v severoameriški državi Texas krdelo volkov, ki so sledili čredam bivolom na daljavo več sto kilometro.

Tudi veverice so selivke. Je vendar znano, kako se glodalci večkrat kje pojavijo z izredno naglico in ravno tako hitro zopet zginejo.

Kunci in podgane so neprestano na potu. V nemški pokrajini Brandenburg ni bilo v sredini minulega stoletja niti enega kunca. Strastni lovci so uvedli tega škodljivca, ki se je tako razmnožil, da izpodkopava in uničuje železnice. Te živalice so navezane na gotove življenske pogoje. Največje preseljevanje kuncev so opazovali leta 1858 v severni Ameriki, ko so bile na potu napregledne množice in so celo prekoračile reko Trinity po plavajočem lesu.

Potujejo tudi divji purani, ako jim pretijo nevarnosti. V Afriki so znane kot selivke prepelice.

Ker pa se stalež divjačine vedno bolj skrčuje, nazadujejo tudi siletve večje zverjadi.

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno 32 Din,
polletno 16 Din,
četrletno 9 Din.

MALA OZNANILA

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda Din 1.20. Najmanjša cena za oglaš je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znamkah. — Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za Din 2.— za odgovor.

Upravništvo.

Hrastove sode po 200 litrov za Din 30 do 50 za komad oddajajo Tvrnice Zlatorog v Mariboru. 1236

Zamenjam novo vino za dobre vinske sode. Ponudbe takoj na Leopold Štemberger, Gabrovlje 22, Konjice. 1235

UDOBNOST

TRPEŽNOST

Naše podjetje in naš delavec Vam nudi kvaliteto gumo **REKORD**. 1231
Zahtevajte zato povsod samo **REKORD**.